

Rozhovor s ředitelem pivovaru

V našem seriálu rozhovorů se zajímavými lidmi, kteří mají nějaký vztah k Velkopopovicku, se setkáváte s těmi, kteří tu s námi žijí, pracují. Svým způsobem obojí platí i pro šéfa firmy, která je se jménem obce spojená bytostně – pivovaru.

JAROSLAV HACKO,
manažer závodu

narozen 11. prosince 1970 v Duchcově,
ženatý, syn (10), dcera (5).

Začneme tím, že si uděláme pořádek... vlastně ani nevím, jak vás oslovit. Někde jste uváděn jako ředitel, jinde jako hlavní manažer, dokonce jsem viděl i vrchní sládek... tak jak to je?

Oficiální název mé funkce je manažer závodu. Plzeňský Prazdroj má generálního ředitele, pak technického ředitele a každý závod – který máme tři – vede manažer závodu.

Zde by se slušelo velkopopovický pivovar představit. Údaje jsem si chtěl najít na internetu, ale bohužel firemní stránky jsou zaklíčované, že bych musel uvádět i datum narození, abych se k těmto zdánlivě běžným údajům dostal. Takže to je na vás...

Abych nejprve vysvětlil ten přístup na internetovou stránku, je to tak udělané proto, že vyrábíme alkoholické nápoje, takže přístup na naše stránky by měli mít jen dospělí.

Ale stejně mi přijde nelogické, když budu chtít jako malý kluk stránku otevřít, zadám do otevíracího formuláře nepravdivý údaj o věku a jsem tam... není to trochu formální?

Někdo to tak může chápat...

No budiž. Takže ta vizitka pivovaru je na vás...

Závod Velké Popovice společnosti Plzeňský Prazdroj je nejmenší ze tří pivovarů této značky, přičemž v Plzni jsou jako jeden závod pivovary dva: Plzeňský Prazdroj a Gambrinus, v Nošovicích pak je Radegast. My děláme milion šest set padesát tisíc hektolitrů ročně, máme na dvě stě zaměstnanců.

Kolik druhů piva děláte? A převládají sudové či lahvované?

Momentálně jedenáct a je to tak zhruba půl napůl.

Jste ve funkci druhým rokem, pokud se nemýlím. Do jaké míry jste měl možnost Velké Popovice a jejich okolí poznat?

Částečně ano. Využil jsem toho, že tu máme v okolí deset studní, takže jsem je objel a přitom se trochu porozhlédl. Zúčastnil jsem se

i pochodu Ringhofferovou stezkou. Samozřejmě také spolupracujeme s obcí, ať už se to týká nějaké výpomoci...

K tomu se ještě dostaneme... Ale vy nejste místní, že?

Ne, jsem z Plzně, nicméně přes týden tu zůstávám.

A navštívil jste někdy jinou hospodu, než kde se čepuje Kozel?

(smích) Ale ano, byl jsem u koruny. Jinak znám samozřejmě spíš naši Kozlovnu, a pak Pod ledem a i další podniky, kde se čepují naše piva.

Ostatně, jaké pivo máte nejradši?

Dávám přednost dobrému pivu. Z dobrých piv mám rád naše.

Neočekával bych, že řeknete něco jiného; ale jaké preferujete?

Záleží, jak velkou mám žízeň. Když jdu na víc, než na jedno, dám přednost lehčím pivům, konkrétně desítce Kozlovi, když to je na jedno pivo, třeba po obědě, pak volím Prazdroj.

Vraťme se tedy k té spolupráci s obcí; byl jste někdy na jednání zastupitelstva?

Přímo na jednání zastupitelstva jsem nebyl, ale jsme v kontaktu s paní starostkou, která dle potřeby přijde většinou s některým ze zastupitelů podle odbornosti, o jakou se jedná, kterou společně řešíme.

Zaregistroval jste, že samotný pivovar leží přímo na hranici Přírodního parku Velkopopovicko a vaše studny, ale i čistička odpadních vod jsou přímo uvnitř něho?

Ano. Víím to.

Máte tedy asi představu, jak váš závod ovlivňuje zdejší životní prostředí... konkrétně mám na mysli čističku.

Pravda je, že svůj vliv jistě má, jen musím připomenout, že čistí odpadní vody nejen pivovaru, ale i obce. Prazdroj má samozřejmě na-

stavené všechny procesy tak, aby byly co možná nejšetrnější k životnímu prostředí. Takže třeba i vypouštění odpadní vody podléhá kontrole, nehledě na to, že se ještě následně pak přečišťují, což kontrolujeme sami, ale i státní orgány. Takže si myslím, že symbióza poměrně velkého závodu v přírodním parku funguje relativně slušně.

Mnozí obyvatelé Brtnice by vám oponovali, umístění čističky prakticky v centru obce není ideální. Mám tím samozřejmě na mysli její výrazné pachové stopy v některých dnech...

Určitě. Jedna věc je, že došlo před časem ke změně technologie čištění odpadních vod, což už samo přineslo eliminaci negativních projevů, tedy konkrétně pachových stop, které dříve byly z otevřených nádrží, zatímco dnes to už probíhá v uzavřeném reaktoru. To bylo velké zlepšení. Druhá věc ovšem je, že čistička je tu už dvě desítky let a teprve po ní přibýly nové domy. Zájemci o ně o čističce přece věděli...

Ten argument sice chápu, ale pach, o kterém hovořím, se netýká jen obyvatel v nové zástavbě, ale všech dole v údolí u potoka.

Jsme si toho vědomi, děláme pro to maximum. Už ta změna technologie to částečně eliminovala.

Částečně určitě, ale jen částečně...

Je to přece jen čistírna odpadních vod. To ostatně může být problém i jiných, podstatně větších měst, které sousedí s čistírnami. Myslím dokonce, že mnohde je problém větší.

S tím lze souhlasit, stejně jako chápu, že případná náprava není záležitost levná; přesto, hodláte s pachy něco dělat?

Co by se týkalo úplné eliminace zápachu, to ne. Je to prostě čistírna odpadních vod a já neznám žádnou, která by nezapáchala. Limitující jsou technologie čištění. My jí máme takto na vysoké úrovni, zápach z čištění je minimalizován. Udělat čištění bezzápachové nejde.

Nechce se mi věřit, že neexistuje něco jak pachový filtr?

To by moc nepomohlo, protože tam zůstávají na konci husté kaly v kontejnerech, které se odvázejí k recyklaci, a s tím se nedá nic dělat. A pak tam jsou bazény k předčištění, ty jsou otevřené. Vlastní technologie čištění, ta je bezproblémová.

Abychom se ale nezasekli jen u tématu čističky... Ioni jste v jednom rozhovoru řekl, že se vám v Popovicích sice líbí, ale že je tu chabá infrastruktura, konkrétně špatný stav komunikací. Nepodílí se na tom z valné části kamióny stále mířící do pivovaru? A proč je zrušená Ringhofferova vlečka? Z hlediska dopravní zátěže by byla pro Popovice výraznou pomocí...

Ona ta vlečka zrušená nebyla, stále je provozuschopná, stále jí udržujeme, je relativně funkční. Je také ale pravda, že jí nepoužíváme. Ani na dovoz surovin, ani na odvoz hotových výrobků a materiálu. To je pravda. Bohužel železniční doprava není ekonomicky konkurent dopravě kamionové.

Jinak řečeno, byla by pro vás dražší...?

Dá se to tak říci. Druhá věc je, že dostupnost automobilové dopravy je o něčem jiném. Ale když je řeč o automobilové dopravě, chtěl bych připomenout, že jsme před dvěma lety zrekonstruovali na naše náklady nájezd do pivovaru, čímž jsme výrazně přispěli k řešení nepříjemných dopravních situací v Popovicích. Každopádně

spolupracujeme s obcí na řešení neutěšeného stavu silnice k dálnici a spěje to k vyřešení (pozn. autora – rozhovor se uskutečnil před oznámením termínů rekonstrukce silnic II/107).

Život obce ovlivňuje tak velký podnik, jako je váš pivovar, hodně. Prakticky ve všem. Může být přínosem, ale i zátěží...

Zátěží bych tedy určitě neřekl. Spíš jsme přínosem. To je dáno už atraktivitou naší společnosti, tvoříme v centru regionu velmi zajímavý subjekt, který je hojně navštěvován, takže tvoříme, když ne přímo centrum v této lokalitě, tak určitě hodně zajímavý bod. Což podporujeme i třeba tím, že jsme vybudovali návštěvnické centrum v pivovaru. Za loňský rok se sem přišlo podívat přes dvacet tisíc návštěvníků. Tím pomáháme regionu dát o sobě víc vědět. Dokážeme sem přitáhnout turisty, a tak dáváme šanci obci jim nabídnout další možnosti tady kolem. To je myslím velmi pozitivní prvek.

Moje zkušenost je spíš taková, že autobus lidí vyklopí před bránou pivovaru a po jeho prohlídce maximálně jdou zase do vaší Kozlovny... pak rychle nasedat a pryč...

Může to tak být, ale není to pravidlo. Návštěvníky odkazujeme s obcí i na další možné zdejší aktivity. A obec samozřejmě zase naopak propaguje pivovar. Já myslím, že mít tady pivovar je pro obec pozitivní prvek, přitahujeme lidi.

Vaše mateřská firma se chlubí, že má velmi rozvinutý systém společenské odpovědnosti, že propojuje byznys se zájmy regionu a jeho životním prostředím. Co podle vás je v tomto smyslu největším úkolem do budoucna ve vztahu pivovaru k obci?

Po loňském zvolení nového zastupitelstva chvíli trvalo, než jsme našli cestu k tomu, čemu se společně budeme věnovat, jak spolu budeme komunikovat. Podařilo se to rychle. Za to jsem vděčný. Samozřejmě se snažíme obec podporovat, tím pádem i celý region. Pracujeme společně na projektech, obci jsme teď věnovali na vybrané projekty 300 000 korun. Čistíme vodu obci za velmi, velmi přijatelné ceny ve srovnání s okolím. V rámci našich možností se i takto snažíme obec podporovat. Určitě děláme ve spolupráci hodně. Není všechno také ale jen o financích. Snažíme se třeba také podporovat zájmy obce tím, že vyjadřujeme náš souhlas a podporujeme ji na různých jednáních.

Můžete mi ještě říci, jaký je roční obrat vašeho pivovaru?

To nemohu. Jediné co mohu říct, že celá skupina Plzeňský Prazdroj má roční obrat přibližně 14,5 miliardy.

Kozel je sice v Prazdroji nejmenší, ale přesto mi přijde v poměru k tomu 300 000 věnovaných obci jako částka... no napadá mě jen slovo symbolická. Chápu, že se dnes všude šetří, ale i tak mi to přijde směšně málo...

Takto to máme v rámci naší společnosti nastavené.

Jinak řečeno, vy to neovlivníte?

Ne. O tom nerozhodují já.

Kdybyste mohl, dal byste obci víc?

Kdybych mohl, dal. (smích)